

La Riera

Revista d'humor i literatura

Redacció i administració A. Guimerà 19

DIRECTOR: RAMÓN FERRER I MONTPLET

SUMARI

PROGRAMA DE FESTA MAJOR — INVOCACIÓ A LA MORT — UNA NIT A L'ENVELAT — FESTA GALANT — PLANY DE CLOE — VORETA DE LA FONT — PEL·LÍCULA SONORA — ESQUITXOS — TE QUIERO — GALANIES D'ENVELAT — NOVES

Festa Major de 1934

ORQUESTRES :

Demon's Jazz Melodian's Jazz

COBLES

La Arbucienca La P. de Tordera

ENVELATS:

Renaixement Ateneu

MERCAT

Cines - - - - Varietats

Invocació

a la

Mort

per X. X.

Estic malalt... El meu somriure - és la sarcàstica disfressa d'un dolor sagnant. - I jo pregunto: Onè és el que et fa viure - si la tristesa t'aclapara tant?

Si ja no em resta ací cap alegria; - si al meu entorn és dol i soletat - i soc tot jo una font d'inexhaurible melangia - i el sol de ma esperança per sempre s'ha apagat.

I encara enllà, en la vida que s'oculta - en el replec dels dies que vindran, - veig que el meu cor a l'altar del Dolor rendirà culte - fins que els meus ulls exhausts s'apagaràn.

Per què dones, viure més en el meu viure? - per què fer etern l'origen del meu mal? - Si pels demés la vida és una flor, un somni i un somriure, - per a mi ha estat un feridor punyal.

La Mort! Aquesta és la paraula candorosa i bella - que jo acaricio com un hé del cel. - Jo avui m'entrego totalment a ella - perquè em deslliuri del meu turment cruel.

ANUNCIEU EN "LA RIERA"

JOAN REUS

ARBUCIES

TELÈFON, N.º 5

Exportacions Forestals
Fàbrica d'Asserrar

CARBONS VEGETALS

Comerç de Fustes
de totes classes
del país.

Servei de transport en Auto-Camió d'Arbúcies a Barcelona tres dies la setmana i diari d'Arbúcies a Hostalric i vice-versa.

AUTOS TURISME DE LLOGUER

Representant de la casa Maderas Coll Viader S.A. de Barcelona. Contratista de la Companyia M. S. A. i de Camins de Ferro del Nord d'Espanya i altres. Representant de Ramoneda Germans de Barcelona, en el ram de botades i cèrcles de castanyer i avellaner.

TINTORERIA

Rogeli Fletas

Carrer 14 d'Abril 6 i 8
(abans carrer Nou)
Telèfon 132

VICH

Tenyits

Rentats a sec

Plisats, maquina

Forneria de bolons

Per a encàrrecs

Conxita Rovira

(Cala Adelaida)

F. Macia, 10^a

Arbúcies

Galanies d'Envelat

El primer ball

Tu, noia, que amb ton mirar
has encogat el meu cor
i sembles un rosetar
i portes els cabels d'or,

vina, si et plau, a dançar
sota un núvol de claror,
perquè em pugui embriagar
de la teva formosor.

Sents com toca l'orquestrina?
Fa una música tan fina
que sem ficat dins del pit
i tot dançant veig, oh nina!
dins ta vista purpurina,
brillar un somni indefinit.

Ball de rams

Aquest ball que és ball de joia
dançar-lo amb tu jo voldria
i ofrenar-te una gran toia
pel teu pit, que avui somnia.

Pren aquest ram de lliroia
i dancem-lo amb alegria
que encara que migrat, oh noia!
té el meu goig, que ara glatia.

Guarda'l i a l'anar al llit,
te'l treus de sobre del pit
i el poses sota el coixí;
i l'endemà, al despertar,
el flaires i el pots besar
uns instants, pensant amb mi.

A cau d'orella

Ara que et porto entre els braços
dintre l'Olimp de l'envelat,
sentint l'escalf dels teus pits lassos
sobre el meu cor incendiat,

en mig de música i compassos
que refloueixen amb esclat,
fem que s'estrenyin més els llaços
que en plena vida ens han juntat.

Ballem amor, que, tot ballant,
el nostre cor serà més gran
i el nostre goig serà més plé
i dins l'orgia que no para
s'enrogirà la teva cara
amb l'escalf del bes primer.

L'últim ball

Ara que toquen l'últim vals
d'aquesta Festa Major
i que sembla que un trasbals
fa estremir a tot ballador,

voitem-lo anar, triomfals,
que encara té la sentor
que es difon en espirals,
d'aquests dies de claror.

La Festa fug i la joia
posa al pit de cada noia
un somriure trist i mort,
pró el nostre cor fa un esclat
dones l'amor que ens hem jurat
cada jorn serà més fort!

RAMON FERRER i MONTPLET

Arbucienc, subscriu-te a "La Riera"

FESTA GALANT

Com una boira d'or suspesa en l'aire
Brilla en el fons d'una divina vall
Entre maragdes d'aromada flaire
Una mansió de llum, de naere i de cristall.
Es un palau de pler i d'harmonia
On Joventut en hores estivals
Deixata el seu humor fet melodia
Entre perfums, i besos i música de vals
Les verges van vestides d'innocència
I dancen totes blanques de candor,

I a llur somriure de maligna essència
Recullen perla a perla un enfilall d'amor.
Els joves son romàntics poetes
I en el silenci del nocturn jardí,
L'íntim recés de les gentils gloriets
Son confidents de mots que sols l'amor sap dir.
Allí el triomf d'Apol encara impera,
I a la deessa Cipris celestial
Sa gràcia es glorifica, i es venera
El cant, l'amor, la dança, el somni i l'ideal.

Lluís TORRES

TINTORERIA TOLOSA

VICH

Rentats en Sec

Dols Ràpids

Desinfecció

Planxats

Tenyits

El vostres vestits quedaran com nous i no us costaran cap diner

Porteu les vostres comandes a

Can MILDA

TE QUIERO i ME MUERO!

(paròdia de la jota "Te quiero")

DEDICADA A TOMAS IGLESIAS

Te quiero
Remedios,
por tus sesenta mil duros.
Por tus sesenta mil duros
que me saearán de apuros.
Te quiero. . .
Coro
Es la jota que todos cantamos
la sal de mi tierra y olé! y olé!
Me muero
Remedios,
me muero

por tu carita «chatita».
por tu andar de torero
porqué eres una palomita...
Me muero...
Coro
Es la jota que siempre etc. etc.
Te quiero
Remedios
te quiero
te quiero porqué te quiero,
porqué tu tienes salero
y me hace falta dinero. . .

Te quiero...
Coro
Es la jota que, etc. etc.
Me muero
Remedios,
me muero
per tus ojitos de gato,
por tu mirar traicionero,
por tus patitas de pato. . .
Me muero...
Coro
Es la jota que todos, etc. etc.
MON MILDA

Una nit a l'Envelat

Francesc entrà a l'envelat i el primer que feu fou mirar si, entre mig de tanta gent, veia a «ella». «Ella» era la Mercé, una noia menuda i breu com un sospir d'albada, que amb els seus ulls i la seva gràcia natural havia encès al cor de'n Francesc una flamarada d'amor, que seria difícil apagar-la.

Ell, malgrat de voler demostrar el contrari, l'estimava, l'estimava amb una espurna de veneració, tal com s'estima tota cosa que, de tan llunyana, mai no es té. Però mai gosaria dir-li el seu amor a la Mercé perquè al costat d'ella es veia tan insignificant i creia tan segur el seu menyspreu, que no voldria aventurar-se a l'agror de un desengany.

Almenys ara, vivint entre el dubte i l'incertesa, podia fer-se il·lusions, bastir castells de fantasia amb ratxades d'optimisme, que temporals de pessimisme enrunaven després.

Viure estimant, sense saber si podia ésser estimat, portava a l'ànim de Francesc moments de passió i moments de bogeria. A voltes, veia l'amor tan d'aprop, que li semblava que només allargant la mà l'abastaria i altres veia tan lluny que ho considerava un somni irrealitzable i en els moments de serenitat, es feia el ferm propòsit de sofrir la seva tragèdia íntima tot sol i no portar-la mai a la claror.

Francesc afinà la mirada. En un recó d'envelat, escoltant les galanies de quatre joves poca-soltes, la Mercé reia com una bogeta. El cor li va fer mal. Aquelles rialles les hauria volgut per ell i senti enveja i odi per aquells presumits que, amb paraules buides i mal conjuminades, aconseguien l'envelat d'una noia que mai seria per a ell.

En mig de tanta gent, es sentia sol. Aclucava els ulls sota la lluminària esplendent i els cortinatges llampants i les catifes fionges oren per a ell vels de tristesa i camins de martiri.

El primer vals que toca l'orquestrina li féu una impressió estranya. Aquelles notes lents i i suaus que els instruments desgranaven amb una tendresa vineladissa, li anaven resseguint la pell, com un esgarrifaça de mort,

La Mercé ballava... Ballava amb un que sabria dir-li paraules boniques, que l'omplienaria d'afalacs i que, després d'aquella nit, l'abandonaria, per anar a jugar amb el cor d'una altra dona que li agradaria més que ella.

Aquell vals lent tenia balanceig d'onada i sospirs d'entendriments. Francesc veia la Mercé contenta d'anar als braços d'aquell home, escoltant-lo amb complaença, fixant-li la mirada i movent-se amb la gràcia d'un roser gronxat per l'oratjol.

Quina ge'osia! Quin turment! Si hagués pogut li hauria arrencada dels braços i s'hauria jugat la vida, perquè no pogués tocar-la cap home que no fos ell.

Allavors els seus dintres es revoltaren. Com una mena de bogeria li enterbolí el cervell i cercà els companys i ballà i bromejà exageradament i va riure fins que la gola li quedà resseca. En aquells moments desafiava el destí, volia mostrar-se indiferent i volia amagar la seva tragèdia íntima, quan justament li sortia pels ulls.

* * *

Cap a la matinada anà a dormir. Estava rendit per l'esforç que acabava de fer. Es despulla com un autómata i es tirà sobre el llit. La son li va cloure les parpelles i un munt de pensaments esbullats li portaren un somni, el seu somni de cada nit.

Somniava que la Mercé era seva, que la portava agafada pel braç entre mig de jardins i de fonts, que l'amor i els ocells cantaven per a ella, que la tenia als braços, que la besava...

En aquells moments es despertà... Somni, tot somni! La Mercé no hi era i es trobà abraçat amb el coixí. En un excés de ràbia, rebregà el coixí i el va rebotre a la paret, cridant afollat:

— Per què he tingut de despertar-me? Per què no podia dormir sempre més?

Efectivament, el somni de Francesc era tan somni, que s'hauria estimat més dormir i somniar tota l'eternitat.

Ramón FERRER i MONTPLET

ESQUITXOS

En aquesta secció que serà dedicada a la nostra joventut, publicarem tots els "esquitxos" que ens trametin, sempre que no siguin ofensius i que la Direcció els jutgi pertinents

— Agencia de matrimonis. S'arreglen tractes de totes classes i varietats. Poden fer-se combinacions de totes menes, com per exemple una noia morena amb un jove ros o de cabell atoronjat i viceversa.

Tot es fa a gust del client en aquesta agencia del carrer Pau Iglesias, 3

Detectiu únic

— A una noia de tipet que no li falta pam i té molta simpatia i de gràcia no n'hi manca, que remena cert teclat i treballa de sastressa i aburreix certes pintures, varem notar que cert dia un ros va agafar mania de pintar-li sovintet l'amoret que el moreno pintaria si li sapigués pintar. Ja veieu amics companys que per més que pintor es sia hi han certes tonteries impossibles de pintar.

Un humorista que té les orelles com els rucs:

— L'Antonietta Calvet té un «guenyo» bon encisat. Però vigila que no et pensis que et miri a tu i miri al del costat.

Polícia N.º 2

— Feliuena: Si els gangsters diuen que no et volen raptar, jo de bona gana et robaria

en cos i ànima. Ho vols que et trobi?

Capità de Lladres

— L'Antonietta Calvet diu que li agradaria molt ballar un tango amb en Met. Per què no t'arrisques a anar lo a buscar?

Polícia N.º 201

— Jaume S.: Si mai a les 1245 del 28 de Juliol da qualsevol any et trobes que vens de Blanes de prendre banys, no tornis a fer manifestacions contraries a la sardana perquè és una cosa impropia d'un bon català.

Un sardanista

— L'Antonietta Calvet té molt garbo servint «carajillos» a can Badoret.

Polícia N.º 7

— Davant la formidable actuació ciclista de l'Eusebi en l'etapa Arbúcies Llorç-Arbúcies (mig caminant mig a peu) sabem que l'interessat ha rebut una carta de Mr. Desgranges invitant lo per a la volta a França 1935

Ens temem, però, que el ros de la placeta on hi ha les forasteres més gentils de la nostra vila no acceptarà si no és condiciona que després de cada etapa hi hagi, almenys, vuit dies de repós. Gañ escaçdat...

Biscot

+ La Banda Filarmónica de la ciutat d'Ossor, dirigida pel gloriós mestre M. S., convidarà a totom al célebre concert que's donarà a Ossor el dia 12 de Setembre a les 13 del matí.

A la placeta de Can Gaspar hi haurà un «pullman» de 2.222 places i mitja.

S'avisarà a la gent que quan aquí és de dia, allà és de nit. A tge d'oració s'estarà de retorn.
L'Empresa

Sabem que el dia que en Fernando va estrenar els celebres i històries pantalons grocs, a la Penya Boliche va haver-hi un rebombori degut a que els demés companys es varen trobar amb inferioritat davant del «bello sexo». En resum, però, no va passar res, tota vegada que els altres acostumen anar sempre «blaus» i no era cosa de renyir per color més o menys.
(Gangster 583335)

Hi ha una marinereta
molt bufoneta
que sempre està castigant
i un infant
molt elegant.

Oi Antonieta Calvi?
folieia u u u

La C. Tort va robar-ne el cor, la M. Juanuix m'ha robat l'atenció, la C. Pagés m'ha robat el pensament. Volem dir que això no és un «atraço» general

Lladre II

— L'ex camarer de la Fonda Torres pateix d'enyorament. El xicot diu que està disgustat perquè d'ençà que és fora no pot castigar aquelles modistes del davant del café.

Lladre VI

— Hi ha un jove que està malhumorat perquè diu que aquest istiu hi han poques minyones, que estiguin-hi per castigar.

Per això no val la pena d'encaparrar se, oi Martínez?

Lladre III

— A la Franceseta li agrada molt llegir novel·les de cine i a mi m'agradaria ésser una novel·la perquè els seus ulls em resseguissin de cap a peus. Podré conseguir-ho?

Lladre III

JUBERT

CONSULTORI MEDIC-QUIRURGIC

Malalties de les Criatures: Malalties de la Pell
Cirurgia Infantil: Dianostics
Traslladat a: P. Constitució 7 Principal

GIRONA

Denyora... Denyoreta...

S'ensenya de tallar
i confeccionar
SISTEMA MARTI
a càrrec de la professora
CAMILA GIL

Carrer Camprodón, 71 — ARBUCIES

COLMADO i CONFITERIA
JAUME CLOPES

Reposteria, Confiteria en General, Vins i Xampanyes de marca: Especialitat en Paus de Pesca
Elaboració de Turrons de Mel, Massapà i Iema
Gran especialitat en TURRO MONTSENY

Camprodón 8

ARBUCIES

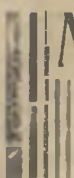
EXQUISIT LICOR FERRO - QUINA

CALISAY

Magi

Monfuleda

Arenys de Mar

(BARCELONA)

Catifa de Festa Major

Alta vegada ens trobem alocents a la Festa Major; i novament em veig obligat a escriure'n quelcom i això que a primera vista sembla una tasca fàcil, jo la considero difícilíssima perquè he escrit tantes vegades sobre l'Festa Major que francament, gairebé ja no sé qué dir-ne. Buscar temes nous o donar un matis d'originalitat als temes ja gastats, és tenerari i gairebé impossible d'aconseguir.

Es clar que jo aquí podria parlar de moltes coses: dels envelats, dels balls, dels amors d'una nit, de les noies, dels vestits, de les orquestres i d'una infinitat de coses més. Però quédiria que no fos dit ja mil vegades?

Em sembla, però, que encara he trobat una de les coses que és imprescindible en les Festes Majors i envelats i que ha restat força oblidada per els escriptors d'aquestes festes. Parlaré de les toies.

En un ball de Festa Major no pot mancar-li la toia. A més d'ésser un mitjà de fer pessetes per les entitats organitzadores, es una cosa que fa somniar a totes les noies. La noia que surt d'un envelat i ha pogut ballar la toia, no cap dintre la pell d'alegria. És l'aspiració màxima de totes i la distinció més gran amb qué son honorades.

Ara, que en matèria de toies, com en tot lo altre, la cosa ha evolucionat molt.

Abans, temps passat, quan les nostres àvies eren joves i els nostres avis feien la joventut, la toia era una toia, una verdadera toia, un monumental ram de flors artificials, amb roses de vel·lut, amb fulles de seda i amb una riquesa de varietats i de colors, que enlluernaven. Era posada a subhasta i allavors hi havien les patacades

per mirar qui en donaria més. Es clar que joves pobres i que es morien de ganes d'oferir-la a la seva xicota, havien de caliar desseguida, perquè la seva butxaca, mig girada al revés, no podia pas competir davant la cartera d'aquells hereus, que oferien barbaritats, més per gallejar que per ganes de comprar-la. I la toia quedava del que tenia més pessetes per gastar, sense que pogués tenir mai cap esperança d'obtenir a aquell pobret que hauria pagat mitja vida, per a pagar-la oferit a la seva estimada.

Ara tot és diferent. La toia ja no és aquell ram monumental; la toia ja no és una toia, és una mena de corn de l'abundància amb botlles de xampany, de còs i fruita i tant la pot ballar un pobre com un ric, perquè es venen uns números, a pesseta la tira, i com que una pesseta la gasta el pobre i la gasta el ric, el que té més sort s'emporta la toia i la cosa resulta més justa.

La fi que feien les toies d'abans i la fi que fan les d'ara també és totalment oposada. Aquell ram monumental que comprava l'hereu, i que el ballava amb la noia que més li agradava, era guardat gelosament, com una reliquia, dintre d'un calaix de la calaixera i, quan aquella noia era mare, deia, ensenyant-lo al seu fillot:

— És la toia que vaig ballar amb el teu pare, aquella nit que em va dir que m'estimava.

I novament l'endrecava dintre la calaixera.

La toia d'avui, que és ballada per quatre o cinc parelles, ha de fer la fi sobre d'una taula i guardada en el ventrell d'una colla que han fet una hora de gatzara a la seva salut. De la toia no en queda ni rastre. I la noia o les noies que l'han ballada mai podran ensenyar-la als seus fillots, quan en tinguin.

Quina era millor toia, la d'ara o la d'abans?

Per mi era la dels nostres avis, perquè cada vegada que la seva toia sortia del calaix de la calaixera, era com pomell de records que els feia reviure moments de goig i joventut.

Però què hi farem! Tot es modernitza. Avui els sentimentalismes i totes aquelles coses que agradaven tant als nostres avis, com que ens hem modernitzat i hem progressat, les conside-

rem ridícules i buides de sentit.

En canvi, els vells diuen que el món s'ha tornat boig i que els joves només fan que ximpleries i que mai sabran viure ni disfrutar com feien ells en la seva joventut.

Qui té raó?

MONI PLET FERRER i RAMON S. A.

El Plany de Cloe

A l'amic LLUIS TORRES PLÀ, afectuosament

Ara és mig jorn i dorm el dia sobre el camp;
el vent gronxa la llum i parla entre les branques.
En mig de l'hort, en l'ombra que dança com un flam,
hi ha un dossier de flaires i cants: de roses blanques.

Foruga, Cloe hi seu com un esquitx de sol
i sent com la festeja l'encís de cada rosa;
li bull la juvenesa pel cos, dringant desclosa;
Entorn, com un neguit, l'amor: el rossinyol.

I Cloe diu: «O Iris, atlètic i forçut,
que corres com un faune darrera la ramada
i encéns els flúid màgic del cant irresolut
que vessa de ta riata com fruita madurada!

Per què em mines, obtús, i em fas l'oïda sorda
quan duc dintre les venes la força del delit
i, panteixant encesa, la sina se'm descorda
i tinc en la cintura la glòria del brogit?

Que si dormissis, dòcil, al fons de l'aire bru
de ma cambra de verge, petó de tarongina,
sé prou que deixaries els cants i els bous i amb quina
volença em cenyiries entorn del ventre nu!

Més ai, els déus em deixen morir de llanguiment
i em té el nostàlgic somni que indiferent fas viure...!»

La quietut és alba com un defalliment;
La llum dalt de les branques la crida: Cloe ho sent
i bada els llavis rojos i prova de somriure.

RAFEL VILÀ i BARNILS

Fabrica de
Anissats
Licors i
Àixarops

Anton Gualba
AR G E N T O N A

Despatx Central
Santa Teresa, 30
Telèfon n. 64

MATARÓ

Doreta de la font

(1 D I I I)

A la formosa i simpàtica senyoreta, Mercè Simó

I

! Que regalada font ma tendra aimia!
¡Quina frescor més suau porta la brisa!
¡Quin lloc més delitós! I com conviden
la flaire de les flors xamosa i rica
i la llum dels estels que en el cel riuen,
à parlar del amor que és nostra vida!

Acostat més i més, ma dolça aimia...
Omplena d'aigua el vas...: que és cristallina
i vull beure la mel de tes mans fines.
...Mes ai! per qué tan prest de mi et retires?
No tinguis pó' amor meu: mon cor t'estima,
i qui així et besa, mai, jamai obli la.

I I

Quina dolçor més gran, ma tendra aimia,
i quin foc més ardent mos llavis nien!...
Des que els posi en el vas sento que un fible
va rosegantme el cor que, foll, delira
per tornar à probar ¡dolces metzines!
del aigua del amor, que ens don la vida.

Tornem-hi, dones... avant, ma dol, a aimia!..
Begám tots dos d'un vas, begám sens mida,
fins que la set del cor vejám que ens minva.

II

...Més ai! per qué tan prest mostres fadiga?
Per qué rogeix ton front? Per qué sospires?
No tinguis pó'... és el vent que passant xiula

I I I

Així, estrènyem bé, ma tendra aimia...
Deixa que et besí els ulls i tes mans fines,
mentre el jo t'am me dius que tant m'encisa.
Ai! qui pogués amb tu ¡sort benchídal!
tots dos agafadets al cel fer via!...
Bésam, el meu amor, que amor és vida.

La lluna ja ha sortit, ma dolça aimia...
No sents enllá del bosc cóm hi refila
cantaire, el rossinyol, ses melodies?
Begám el darrer vas... tornem vila...
Mes ai! qué és el que veig? ¡s'es endormídal!

- Adéu, el meu amor, resta tranquila...;
jo vetllaré el teu són, guaita de vista,
i al sentdemá tots dos, cercant la ditxa
à que aquest lloc plaent ¿qui ens convida...
molt será no trobem la vicaría.

Artur VINARDELL

La Hispano Hilarienca S. A. (Autos Correus)

Despatx central pels ferrocarrils de M. S. A.
Servei combinat amb els d'aquesta empre-
sa. Bitllet directe de ida i volta de Barcelona
a Arbucies, Ptes. 10'50; Barcelona Sant
Hilari Ptes. 14'50,

De Sant Hilari a Arbucies i Breda cada dia
De - - - i Hostalric -
De - - a Vich cada dissabte
De - - Santa Coloma - dilluns
D'Arbucies a Sant Celoni - dimecres
- Viladrau i Vich - dissabte

De l'estació de Gualba als Manantials de SANT
HILARI cada dia del 1 de Juliol al 15 de Setbre
De Sant Hilari a la Font Picant cada dia mati i
tarda, durant l'estiu.

Lloguers d'Autos Turisme i Omnibus
per a families

Direcció i Administració:

C. Valls, 1 - Tele. 2

Administració i Despatx:

F. Macia, 9 - Tele. 16

ARBUCIES

BITLLETS, INFORMACIONS a BARCELONA Despatx Central: DIPUTACIO, 257

— Els preparatius per la celebració de la nostra Festa Major, toquen a terme. Ara ja podem avançar com a cosa segura que hi hauran dos envelats, el del Renaixement i el Cassino i que hi han contractades les primeríssimes orquestrines de Catalunya, Demon's Jazz, The Melodian's Orchestre i les cobles «La Arbucienca» i la Principal de Tordera. A més hi haurà balls al Casal, a la Font de Lurdes i can Citra. Sembla que tampoc hi faltaran una gran varietat d'espectacles.

— Complert del servei militar, es troba novament entre nosaltres el volgut jove, en Francesc Casanova.

— Entre les nombroses famílies que estiu-egen a la nostra vila ultimament s'hi han sumat les dels nostres subscriptors Miquel Coste, Felix Turón i Agustí Forés.

— Els fejeocistes celebraren la seva diada inaugural que tenien anunciada amb un gran esplendor.

— L'Agrupació Fal·las ha portat a cap la organització del «Foment de la Sardana», que amb les dues audicions que porta donades s'ha vist coronat amb l'èxit més esclatant.

— Es rumoreja que al carrer de Pi Margall s'aixecarà un nou local per a cinema dotat de tot el confort més modern. Desitjariem que aquests rumors tinguessin confirmació.

— Després d'unes pluguetes la temperatura ha esdevingut tan agradable, que a la nostra vila s'hi està com en un paradís.

— Continua en peu el conflicte entre propietaris de botseos i obrers, per tal de solucionar la crisi de treball.

— Durant el mes per les nostres places no han faltat les típiques troupes de saltimbanquis i malabaristes que amb els seus jocs han portat l'alegria als infants i han causat l'admiració de les persones grans.

— A la Font de Can Cassó, fan una temporada d'estiu brillant. Cada festa hi ha una orquestrina o una cobla, perquè els concurrents puguin ballar si en tenen ganes.

— Per a major comoditat dels estiucejants l'antiga Font del Ferro, ha estat reformada d'una manera que ara fa bo d'estar-hi.

— A Joanet fou trobat un home mort, conegut per en «Cateva»: D'assaguda s'hi personaren les autoritats judicials d'Arbucies per aclarir el fet. Sembla que es tracta d'un suïcidi.

— El dia 5 donà una Conferència al local del Casal Republicà en Josep Trabal. Fou molt concorreguda.

— S'ha vist pare d'un formos nen el nostre amic, en Manel Juny Fontbona. L'enhora bona.

— Actualment les escoles de la nostra vila com és costum, estant celebrant les vacances estivals.

— En els Jocs Florals de Malgrat, hi ha assolit un premi, el nostre company poeta i antic col·laborador en Rafael Vilà Barnils. Ho celebrem.

— Es troba lleugerament millorada de l'atac d'apoplexia que li prengué fa dies, la Roseta de la Fonda Torres. Desitjem el seu total restabliment.

— Hom prepara per a la propera Festa Major grans funcions religioses, seguint el ritm establert de cada any.

MAQUINARIA

Material Eléctrico Radio Telefunken
Lampisteria Bombas Bloch
Bobinaje de Motores Lamparas Osram
Electricidad y Suministros Las Mejores Marcas

MATEO REGAS

Almacenes y Oficinas
Abeuradors, 6 Telèfono, 14

GERONA

XAMPANY

FREIXENET

ALTA CALITAT

Caves
a
Sant
Sadurni
de
Noia

